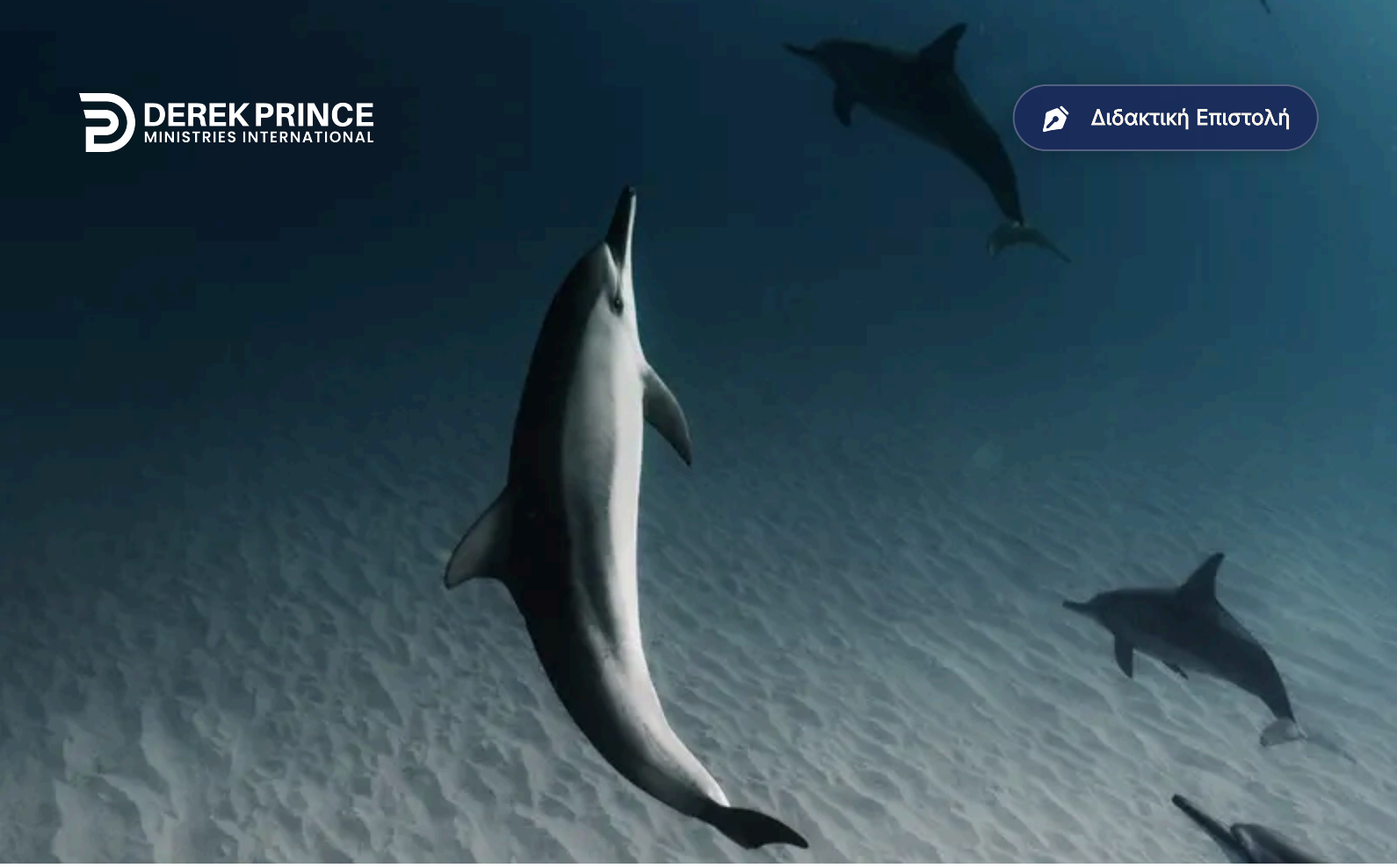

DEREK PRINCE
MINISTRIES INTERNATIONAL

Διδακτική Επιστολή

Ο Θησαυρός του Κυρίου

Μέρος 1
Από τον Derek Prince

Η λέξη «φόβος» είναι μια λέξη με μεγάλη δύναμη. Η έννοια του φόβου προκαλεί κάποια αντίδραση σχεδόν σε όλους τους ανθρώπους, ανάλογα βέβαια με το είδος του φόβου για το οποίο γίνεται λόγος. Ορισμένοι φόβοι είναι επιβλαβείς και επηρεάζουν αρνητικά τη συμπεριφορά μας: ο φόβος για το σκοτάδι, ο φόβος για τις πτήσεις, ο φόβος του ανθρώπου. Υπάρχει, ωστόσο, ένας φόβος που δεν είναι επιβλαβής, αλλά αντίθετα μπορεί να αποτελέσει το κλειδί για την επιτυχία στη ζωή σας. Είναι ένας φόβος που όλοι θα κάναμε καλά να καλλιεργούμε στη ζωή μας. Αναφέρομαι στον φόβο του Κυρίου.

Ωστόσο, ο φόβος του Κυρίου ίσως να μην βρίσκεται στην κορυφή της λίστας των θεμάτων για τα οποία θα θέλατε να μάθετε περισσότερα. Ίσως να λέτε: «Δεν μου αρέσει ο φόβος. Δεν θέλω να ακούσω ένα τέτοιο μήνυμα. Δεν πρόκειται να με ευλογήσει». Όμως, επιτρέψτε μου να σας ενθαρρύνω να επανεξετάσετε τη στάση σας. Στον Ησαΐα 33:6 υπάρχουν οκτώ μικρές λέξεις που κάνουν όλη τη διαφορά: «Ο φόβος τού Κυρίου είναι ο θησαυρός Του». Αυτό δείχνει ότι ο φόβος του Κυρίου δεν είναι κάτι που πρέπει να περιφρονούμε. Είναι ο θησαυρός του Θεού που μοιράζεται με τον λαό Του.

Πολλοί Χριστιανοί φαίνεται να πιστεύουν ότι ο φόβος του Κυρίου είναι κάτι που ανήκει στον Νόμο της Παλαιάς Διαθήκης. Έχω δει πολλούς Χριστιανούς να συμπεριφέρονται σαν να μη χρειαζόμαστε καθόλου τον φόβο του Κυρίου στη ζωή μας, σαν να είναι κάτι ξεπερασμένο. Αυτό, όμως, είναι εντελώς αντίθετο με τη διδασκαλία της Αγίας Γραφής και αποτελεί λανθασμένη αντίληψη. Ας εξετάσουμε μερικές απλές, αλλά σημαντικές, αλήθειες μέσα από την Αγία Γραφή σχετικά με τον φόβο του Κυρίου. Ο Ψαλμός 19:9 λέει: «Σωστοί είναι οι δρόμοι του Κυρίου, ευφραίνουν την καρδιά·οι εντολές του καθαρές, φωτίζουν τη διάνοια. Ο λόγος του Κυρίου καθαρός, κρατάει αιώνια.» Δεν υπάρχει στιγμή που ο φόβος του Κυρίου παύει να είναι σημαντικός. Διαρκεί για πάντα. Οι Παροιμίες 23:17 λένε: «...να είσαι στον φόβο τού Κυρίου όλη την ημέρα.» Επομένως, ο φόβος του Κυρίου είναι αιώνιος και πρέπει να μας συνοδεύει κάθε στιγμή της ημέρας. Με άλλα λόγια, δεν υπάρχει καμία στιγμή στη ζωή σας κατά την οποία δεν θα πρέπει να ζείτε με φόβο Κυρίου.

© 2004 - Διακονίες του Derek Prince

Πολλοί άνθρωποι έχουν μια πολύ αρνητική αντίληψη για το τι σημαίνει ο φόβος του Κυρίου. Για να κατανοήσουμε καλύτερα τι είναι, θα ξεκινήσω ξεκαθαρίζοντας τι δεν είναι. Πρώτον, ο φόβος του Κυρίου δεν είναι ο φυσικός φόβος. Δεν πρόκειται για το είδος του φόβου που νιώθετε όταν βρίσκεστε μέσα σε ένα αυτοκίνητο και αντιλαμβάνεστε ότι πρόκειται να συγκρουστείτε. Δεύτερον, ο φόβος του Κυρίου δεν είναι δαιμονικός φόβος. Δεν είναι κάτι που προέρχεται από ένα πνεύμα φόβου — ένα δαιμόνιο. Με την πάροδο των χρόνων, έχω διακονήσει εκατοντάδες ανθρώπους που χρειάζονταν απελευθέρωση από το πνεύμα του φόβου. Όμως, αυτός δεν είναι ο φόβος του Κυρίου.

Στην Β΄ επιστολή προς Τιμόθεον 1:7, ο Παύλος λέει: «Γιατί το Πνεύμα που μας έδωσε ο Θεός, δεν είναι πνεύμα δειλίας». Και στην Α΄ επιστολή προς Ιωάννου 4:18, ο Ιωάννης λέει: «Όποιος αγαπάει δεν φοβάται. Η τέλεια αγάπη διώχνει το φόβο, διότι ο φόβος σχετίζεται με την τιμωρία». Ο βασανιστικός φόβος προέρχεται από τον διάβολο και δεν έχει θέση στη ζωή ενός Χριστιανού. Και η καλύτερη θεραπεία για τον βασανιστικό φόβο είναι ο αληθινός φόβος του Κυρίου.

Ο φόβος του Κυρίου, επίσης, δεν είναι ο φόβος των ανθρώπων. Στην πραγματικότητα, ο φόβος του Κυρίου μάς ελευθερώνει από τον φόβο των ανθρώπων και μας δίνει τη δυνατότητα να δείχνουμε σεβασμό και τιμή στον Κύριο.

Μία από τις καλύτερες λέξεις για να περιγράψουμε τον φόβο του Κυρίου είναι το δέος (awe), από την οποία προέρχεται η λέξη «φοβερός» (awesome). Εκφράζει την αντίδρασή μας στο μεγαλείο, στη δύναμη, στην αγιότητα.

Μια άλλη λέξη που θα χρησιμοποιούσα για να περιγράψω τον φόβο του Κυρίου είναι η ευλάβεια. Η ευλάβεια είναι η ανταπόκριση στην αποκάλυψη του Θεού. Δεν μπορείτε να εκδηλώσετε ευλάβεια χωρίς αποκάλυψη. Όταν ο Θεός αποκαλύπτει τον εαυτό Του, πιστεύω ότι η μόνη κατάλληλη ανταπόκριση είναι η ευλάβεια.

Μαζί με την ευλάβεια, υπάρχει και η υποταγή. Η στάση υποταγής απέναντι στον Θεό αποτελεί έκφραση του φόβου του Κυρίου στη ζωή μας. Όταν φερόμαστε αυταρχικά, είμαστε αλαζόνες, στηριζόμαστε αποκλειστικά στον εαυτό μας και προβάλλουμε τον εαυτό μας (όπως κάνουν πάρα πολλοί από εμάς), αυτό δεν έχει καμία σχέση με τον φόβο του Κυρίου. Ένας άνθρωπος που συμπεριφέρεται με αυτόν τον τρόπο δεν έχει μέσα του φόβο Κυρίου.

Μια ακόμη αλήθεια που μας αποκαλύπτει η Αγία Γραφή είναι ότι αυτό που φοβάσαι μπορεί να γίνει ο θεός σου. Στη Γένεση, κεφάλαιο 31, ο Ιακώβ συνομιλεί με τον πεθερό του, τον Λάβαν, και του λέει: «Δεν μου φέρθηκες σωστά, αλλά ο Θεός με πρόσεχε». Στη Γένεση 31:42 λέει:

> «αν ο Θεός τού πατέρα μου, ο Θεός τού Αβραάμ, και ο φόβος τού Ισαάκ, δεν ήταν μαζί μου, βέβαια άδειον θα με εξαπέστελνες τώρα».

Ο Ιακώβ αναφέρθηκε στον Θεό ως «τον Θεό του Αβραάμ και τον Φόβο του Ισαάκ». Με άλλα λόγια, εκείνο που φοβόταν ο Ισαάκ ήταν ο αληθινός Θεός. Αυτός ήταν ο Θεός του. Στη συνέχεια, στη Γένεση 31:53, ο Ιακώβ λέει:

> «ο Θεός τού Αβραάμ, και ο Θεός τού Ναχώρ, ο Θεός τού πατέρα τους, ας κρίνει ανάμεσά μας. Και ο Ιακώβ ορκίστηκε στον φόβο τού πατέρα του, του Ισαάκ».

Αντικείμενο του φόβου του Ισαάκ ήταν ο Θεός του. Κατά τον ίδιο τρόπο, αυτό που φοβάστε γίνεται ο θεός σας. Αν φοβάστε τη γνώμη των ανθρώπων, τότε αυτή είναι ο θεός σας. Αν φοβάστε τη φτώχεια, τότε αυτή είναι ο θεός σας. Αν φοβάστε τις ασθένειες και τις αρρώστιες, τότε αυτές είναι ο θεός σας. Αυτό που φοβάστε, αυτό γίνεται για εσάς θεός. Φοβάστε τον Κύριο; Είναι Εκείνος ο Θεός σας;

Η Προοπτική του Ιησού

Είναι ιδιαίτερα διαφωτιστικό να μελετούμε τον φόβο του Κυρίου υπό το φως της ζωής του Ιησού. Ο Ιησούς ήταν ο αγαπημένος Υιός του ίδιου του Θεού, ο οποίος ευαρέστησε τον Πατέρα Του σε όλη Του τη ζωή, κάθε ημέρα. Κι όμως, όταν ο Ησαΐας μιλά για το χρίσμα του Αγίου Πνεύματος, το οποίο θα χαρακτήριζε τον Ιησού ως τον Μεσσία —τον Χρισμένο, τον οποίο προσδοκούσε ο λαός του Ισραήλ—, περιγράφει επτά διακριτές εκφάνσεις του Αγίου Πνεύματος που θα αναπαύονταν πάνω στον Ιησού. Στον Ησαΐα 11:1–2 αναφέρονται τα εξής:

> «1Ένα κλωνάρι θα φυτρώσει απ' τον κορμό του Ιεσσαίκι ένα κλαδί θα ξεπροβάλει από τις ρίζες του.2Πάνω του θ' αναπαύεται το Πνεύμα του Κυρίουτο πνεύμα αυτό που θα του δίνει σοφία και σύνεση,την ικανότητα ν' αποφασίζειτη δύναμη να εκτελεί,τη γνώση του Κυρίου,το σεβασμό στον Κύριο».

Εδώ βλέπουμε την επταπλή φανέρωση του Αγίου Πνεύματος — έναν κατάλογο με τα επτά Πνεύματα του Θεού. Το πρώτο είναι το Πνεύμα του Κυρίου, δηλαδή το Πνεύμα που μιλά σε πρώτο πρόσωπο, ως ο ίδιος ο Θεός. Στις Πράξεις των Αποστόλων 13:2, το Άγιο Πνεύμα λέει: «Ξεχωρίστε σε μένα τον Βαρνάβα και τον Σαύλο για το έργο που τους προσκάλεσα». Το ίδιο το Άγιο Πνεύμα μιλούσε ως Θεός.

Στη συνέχεια αναφέρονται το Πνεύμα της σοφίας, το Πνεύμα της συνέσεως, το Πνεύμα της βουλής, το Πνεύμα της ισχύος, το Πνεύμα της γνώσεως και το Πνεύμα του φόβου του Κυρίου. Είναι πολύ σημαντικό ότι η τελική φανέρωση του Αγίου Πνεύματος που χαρακτήρισε τον Ιησού ως Μεσσία και αγαπητό Υιό του Θεού ήταν ο φόβος του Κυρίου. Το βλέπουμε αυτό στον Ησαΐα 11:3 όπου ο προφήτης λέει:

> «και θα τον κάνει οξυδερκή στον φόβο τού Κυρίου, ώστε δεν θα κρίνει σύμφωνα με τη θεωρία των ματιών του ούτε θα ελέγχει σύμφωνα με την ακρόαση των αυτιών του...»

Έτσι, ο Ιησούς ξεχώριζε ως ο Μεσσίας μέσω της επταπλής χρίσης του Αγίου Πνεύματος πάνω Του. Το έβδομο και τελευταίο χρίσμα ήταν ο φόβος του Κυρίου. Και αμέσως μετά, τα λόγια που ακολουθούν είναι τα εξής: «και θα τον κάνει οξυδερκή στον φόβο τού Κυρίου».

Ασφαλώς, δεν μπορούμε να ξεπεράσουμε τον Ιησού. Αν ο αγαπημένος Υιός του Θεού —ο Μεσσίας και Σωτήρας μας — χαρακτηριζόταν από τον φόβο του Κυρίου και αν έβρισκε ευχαρίστηση στον φόβο του Κυρίου, Και αν Εκείνος ευαρεστούνταν στον φόβο του Κυρίου, πώς μπορούμε εσείς κι εγώ να τολμήσουμε ποτέ να πούμε ότι δεν χρειαζόμαστε τον φόβο του Κυρίου;

Πρέπει Να Μαθευτεί

Ας εξετάσουμε τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούμε για να έχουμε τον φόβο του Κυρίου. Στον Ψαλμό 34:11, το Άγιο Πνεύμα μιλάει και λέει:

> «Ελάτε, παιδιά, ακούστε με· θα σας διδάξω τον φόβο τού Κυρίου».

Ο φόβος του Κυρίου είναι κάτι που πρέπει να διδαχθούμε. Και αν ακούμε το Άγιο Πνεύμα, Εκείνο θα μας διδάξει. Αν δεν ακούμε, δεν θα μας διδάξει. Στη συνέχεια, στον Ψαλμό 34:12–13, το Άγιο Πνεύμα περιγράφει τι είδους άνθρωπος πρέπει να είναι κανείς για να γνωρίσει τον φόβο του Κυρίου:

> «12Ελάτε νέοι, ακούστε με· κι εγώ θα σας διδάξωτου Κυρίου το σέβας. 13Αν θέλετε να τη χαρείτε τη ζωή,χρόνια να ζήσετε πολλά κι ευτυχισμένα·14τη γλώσσα σας φυλάξτε απ’ το κακόκι από κουβέντες δολερέςτα χείλη σας».

Το πρώτο χαρακτηριστικό του ανθρώπου που δέχεται τον φόβο του Κυρίου φαίνεται στον λόγο του — στον τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιεί το στόμα του. Θέστε στον εαυτό σας αυτό το άμεσο και προκλητικό ερώτημα: Αντανακλά ο τρόπος με τον οποίο μιλώ τον φόβο του Κυρίου; Ή μήπως κάποιες φορές είμαι αλαζόνας, επιδιώκω να ικανοποιώ τον εαυτό μου, κυριεύομαι από φόβο, εκνευρίζομαι, είμαι ανυπόμονος ή δεν δέχομαι τη διόρθωση; Αυτά δεν χαρακτηρίζουν τον φόβο του Κυρίου.

Με έχει συγκλονίσει βαθιά η αλήθεια ότι πρέπει να επιλέξουμε τον φόβο του Κυρίου. Στο πρώτο κεφάλαιο των Παροιμιών, ο Θεός απευθύνεται σε ανθρώπους που Τον έχουν απορρίψει και τους λέει λόγια σκληρά. Μερικές φορές δεν συνειδητοποιούμε πραγματικά πόσο αυστηρός μπορεί να είναι ο Θεός. Έχουμε σχηματίσει στο μυαλό μας την εικόνα ενός ευγενικού ηλικιωμένου κυρίου εκεί ψηλά στον ουρανό, ο οποίος δεν λέει ποτέ τίποτα δύσκολο, σκληρό ή δυσάρεστο. Απλώς μας παίρνει τρυφερά στην αγκαλιά Του. Όμως, αυτός δεν είναι ο Θεός. Διαβάστε τι λέει στις Παροιμίες 1:25–29:

> «25Απορρίψατε όλες μου τις συμβουλές και περιφρονήσατε τις επιπλήξεις μου. 26Γι’ αυτό κι εγώ με την καταστροφή σας θα γελάσω, θα σας ειρωνευτώ όταν σας κυριέψει ο τρόμος· 27όταν πέσει σαν θύελλα πάνω σας, κι ο όλεθρός σας έρθει σαν ανεμοζάλη, όταν η θλίψη κι η στενοχώρια ξεσπάσουν πάνω σας. 28Τότε θα με φωνάζετε μα εγώ δε θ’ αποκρίνομαι· θα με αναζητάτε αλλά δεν θα με βρίσκετε.29»Περιφρονήσατε τη γνώση και δεν προτιμήσατε τη θεοσέβεια».

Αυτά είναι τα λόγια του Θεού, ο οποίος λέει ότι θα γελάσει όταν κυριέψει ο τρόμος. Λέει ότι δεν θα απαντήσει όταν

Τον επικαλεστούν. Οι δύο τελευταίοι στίχοι ξεκαθαρίζουν τον λόγο για όλα αυτά: ο λαός Του μίσησε τη γνώση και δεν επέλεξε τον φόβο του Κυρίου. Αν δεν επιλέξετε τον φόβο του Κυρίου, όλα δείχνουν ότι ο Θεός δεν θα αναστείλει τις κρίσεις Του στη ζωή σας. Νωρίτερα, στις Παροιμίες 1:7, διαβάζουμε:

> «7Αρχή σοφίας είναι ο φόβος τού Κυρίου· οι άφρονες καταφρονούν τη σοφία και τη διδασκαλία».

Αν υιοθετήσουμε μια περιφρονητική στάση απέναντι στον φόβο του Κυρίου, ουσιαστικά διακηρύσσουμε τη δική μας ανοησία. Στη συνέχεια, στις Παροιμίες 3:7, διαβάζουμε:

> «Να μη φαντάζεσαι τον εαυτό σου σοφό· να φοβάσαι τον Κύριο, και να ξεκλίνεις από κακό».

Δεν πρέπει να εμπιστευόμαστε τη δική μας σοφία. Αν είστε γεμάτοι αυτοπεποίθηση και πιστεύετε ότι έχετε όλες τις απαντήσεις, δεν αφήνετε κανένα περιθώριο για τον φόβο του Κυρίου.

Ένα άλλο πράγμα που λέει είναι «Απόμακρυνθείτε από το κακό.» Μας λέγεται ότι δεν μπορούμε να συμβιβάζουμε το κακό με τον φόβο του Κυρίου. Αν θέλουμε να υπάρχει ο φόβος του Κυρίου στη ζωή μας, πρέπει να απομακρυνθούμε από το κακό. Δεν μπορούμε να συνδυάζουμε το κακό με τον φόβο του Κυρίου. Πρέπει να κάνουμε μια επιλογή. Τι θα επιλέξουμε, λοιπόν, να έχει θέση στη ζωή μας: **Τον φόβο του Κυρίου ή όσα είναι κακά;**

Διδακτική Επιστολή

Κείμενο Κηρύγματος: TL-L045-100-GRE
Τελευταία Ενημέρωση: 23 Oct 2026
Ιστοσελίδα: Derekprince.com/el/resources

